

dende står personligt til rådighed for udlændingemyndighedernes behandling af sagen. Det indebærer, at myndighederne skal være bekendt med udlændingens faktiske bopæl. Det er således f.eks. ikke tilstrækkeligt, at udlændingen angiver en c/o-adresse hos sin advokat eller anden partsrepræsentant.

De foreslåede bestemmelser finder anvendelse, selv om ansøgningen måtte antages at kunne føre til opholdstilladelse. Udlændingemyndighederne skal således ikke tage stilling til, om en udrejsefrist bør tillægges opsættende virkning, om en ansøgning bør føre til opholdstilladelse, eller – ved genoptagelsesansøgninger – om der er grundlag for at genoptage sagen.

Udlændingemyndighederne skal alene meddele den person, der har formidlet udlændingens ansøgning over for udlændingemyndighederne, at ansøgningen ikke kan behandles, før udlændingen giver sig til kende over for myndighederne på en sådan måde, at myndighederne er bekendt med den pågældendes opholdssted, og den pågældende står personligt til rådighed for udlændingemyndighedernes behandling af sagen.

De foreslåede bestemmelser i § 33, stk. 8, indebærer ikke, at udlændingen til enhver tid er afskåret fra at få sin ansøgning om humanitær opholdstilladelse m.v. behandlet eller fra at få sin asylsag eller en sag om humanitær opholdstilladelse m.v. genoptaget. Når udlændingen tilkendegiver sit opholdssted over for myndighederne, og myndighederne har sikkert kendskab til den pågældendes opholdssted, skal ansøgningen således behandles. Der vil således ikke være tale om, at udlændingen udsendes tvangsmæssigt af landet, uden at den pågældende får behandlet sin ansøgning.

Udlændingemyndighederne skal i den forbindelse i relevant omfang tage stilling til, om ansøgningen skal tillægges opsættende virkning med hensyn til udrejsefristen, og efterfølgende om ansøgningen skal imødekommes.

Det bemærkes, at de foreslåede bestemmelser i § 33, stk. 8, ikke vil finde anvendelse i de tilfælde, hvor en førstegangsansøgning om opholdstilladelse efter udlændingelovens §§ 9 b, 9 c eller 9 e, eller om genoptagelse af en sag om opholdstilladelse efter en af disse bestemmelser eller en asylsag, ikke er tillagt opsættende virkning, og hvor udlændingen på den baggrund er udrejst eller udsendt af Danmark. Tilsvarende gælder, hvis udlændingen udrejser af landet og informerer udlændingemyndighederne herom, medmindre den pågældende over for udlændingemyndighederne tilkendegiver, at ansøgningen ikke ønskes behandlet.

De foreslåede bestemmelser i § 33, stk. 8, retter sig således alene mod de situationer, hvor udlændinge

skjulder sig for myndighederne her i landet eller udrejser uden at informere myndighederne herom og dermed af politiet skønnes udrejst af landet.

Til nr. 40

Efter udlændingelovens § 34, stk. 3, kan politiet bestemme, at en udlænding, der er meddelt afslag på en ansøgning om opholdstilladelse efter udlændingelovens §§ 7 eller 8 (asyl), men som ikke kan udsendes af landet, jf. udlændingelovens § 31, skal give møde hos politiet på nærmere angivne tidspunkter (meldepligt) med henblik på løbende at sikre, at politiet har kendskab til udlændingens opholdssted.

Efter den gældende bestemmelse i udlændingelovens § 36, stk. 7, kan en udlænding, der ikke efterkommer politiets bestemmelse efter udlændingelovens § 34, stk. 3, frihedsberøves, såfremt det er nødvendigt for at afgøre, om der er opstået mulighed for udsendelse.

Det følger af forarbejderne til den gældende bestemmelse i udlændingelovens § 36, stk. 7, i lovforslag nr. L 32 af 13. december 2001 om ændring af udlændingeloven (Initiativer mod terrorisme m.v. – opfølgning på FN's Sikkerhedsråds resolution nr. 1373 af 28. september 2001 om bekæmpelse af terrorisme), jf. Folketingstidende 2001/2002, tillæg A, s. 751, at en udlænding på såkaldt tålt ophold kan frihedsberøves efter bestemmelsen i tilfælde, hvor den pågældende gennem længere tid – f.eks. nogle måneder – ikke har efterkommet politiets bestemmelse om meldepligt.

Efter den foreslåede affattelse af § 36, stk. 7, kan en udlænding, der en eller flere gange ikke efterkommer politiets bestemmelse efter udlændingelovens § 34, stk. 3, frihedsberøves, såfremt det er nødvendigt for at afgøre, om der er opstået mulighed for udsendelse.

Det bemærkes i den forbindelse, at udlændinge på tålt ophold som udgangspunkt pålægges meldepligt hver 14. dag, hvis de pågældende ikke efter Udlændingestyrelsens bestemmelse skal tage ophold i Center Sandholm, og hver uge, hvis de pågældende efter Udlændingestyrelsens bestemmelse skal tage ophold i Center Sandholm. Der henvises til lovforslagets almindelige bemærkninger, afsnit 6.1.

Opholdsstedet for en udlænding på tålt ophold, der ikke er pålagt at tage ophold i Center Sandholm, kan således ved blot én manglende efterkommelse af meldepligten være ukendt for myndighederne i op til fire uger. Er udlændingen pålagt at tage ophold i Center Sandholm, vil myndighederne i en sådan situation ikke være bekendt med udlændingens opholdssted i op til to uger.